

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Lukáš 23:39-42 ³⁹Jeden z pověšených zločinců ho urážel slovy: “Což ty nejsi Kristus? Zachraň sám sebe i nás!” ⁴⁰Ale druhý ho napomínal: “To se ani Boha nebojíš? Vždyť jsi stejně odsouzený. ⁴¹A my spravedlivě, neboť dostáváme, co si zasluhujeme za své skutky, ale tento nic zlého neudělal.” ⁴²A říkal: “Ježíši, vzpomeň si na mne, až přijdeš do svého království.” [var.: A říkal Ježíšovi: “Vzpomeň si na mne, Pane, až přijdeš ve své královské moci.”]

To Jesus in His agony on the cross there came one gleam of comfort. It was the prayer of the penitent thief. Both the men who were crucified with Jesus had at first railed upon Him; and one under his suffering only became more desperate and defiant. But not so with his companion. This man was not a hardened criminal; he had been led astray by evil associations, but he was less guilty than many of those who stood beside the cross reviling the Saviour. He had seen and heard Jesus, and had been convicted by His teaching, but he had been turned away from Him by the priests and rulers. Seeking to stifle conviction, he had plunged deeper and deeper into sin, until he was arrested, tried as a criminal, and condemned to die on the cross. In the judgment hall and on the way to Calvary he had been in company with Jesus. He had heard Pilate declare, “I find no fault in Him.” John 19:4. He had marked His godlike bearing, and His pitying forgiveness of His tormentors. On the cross he sees the many great religionists shoot out the tongue with scorn, and ridicule the Lord Jesus. He sees the wagging heads. He hears the upbraiding speeches taken up by his companion in guilt: “If Thou be Christ, save Thyself and us.” Among the passers-by he hears many defending Jesus. He hears them repeat His words, and tell of His works. The conviction comes back to him that this is the Christ. Turning to his fellow criminal he says, “Dost not thou fear God, seeing thou art in the same condemnation?” The dying thieves have no longer anything to fear from man. But upon one of them presses the conviction that there is a God to fear, a future to cause him to tremble. And now, all sin-polluted as it is, his life history is about to close. “And we indeed justly,” he moans; “for we receive the due reward of our deeds: but this Man hath done nothing amiss.” DA 749.3

DA – Touha věků 749.3 Jeden záblesk útěchy pocítil ve svém smrtelném utrpení na kříži i Ježíš. Byla jím modlitba kajícího se lotra. Oba muži, kteří byli ukřižováni spolu s Ježíšem, se na Něj zpočátku obořili a jeden z nich se pod vlivem utrpení stal jen ještě zoufalejším a vzdorovitějším. Ne tak jeho kumpán. Ten nebyl zatvrzelým kriminálníkem. Svedla jej špatná společnost a ve skutečnosti se provinil méně než mnozí z těch, kdo stáli pod křížem a Spasiteli se vysmívali. Již předtím Ježíše vídal, naslouchal Jeho slovům a byl usvědčen Jeho učením. Kněží a přední muži jej však od přijetí Krista odradili. Snažil se své usvědčení potlačit, a proto se vrhal stále hlouběji a hlouběji do víru hříchu, až byl zatčen, souzen jako zločinec a nakonec odsouzen k trestu smrti ukřižováním. Byl s Ježíšem v soudní síni a provázel Jej i na cestě k popravišti. Slyšel, jak Pilát prohlásil: **Jan 19,6** „**Já na něm vinu nenalézám.**“ Všiml si Jeho božského chování i toho, jak Ježíš plný soucitu odpustil těm, kteří Ho mučili. Z kříže viděl mnohé významné náboženské vůdce, jak kroutí hlavou a posmívají se Kristu. Slyšel nadávky, které potom opakoval i druhý spoluviník: **Lukáš 23,39** „**Což ty nejsi Kristus? Zachraň sám sebe i nás!**“ Slyšel však i to, jak mnozí kolemjdoucí Ježíše obhajují, opakují Jeho výroky a vyprávějí o Jeho činech. Znovu se jej zmocnilo přesvědčení, že Ježíš je Kristus. Obrátil se ke svému společníkovi: **Lukáš 23,40** „**To se ani Boha nebojíš? Vždyť jsi stejně odsouzený.**“ Umírající zločinci se už lidí bát nemusí. Avšak jednoho z nich tížilo přesvědčení, že je Bůh, kterého by se měl bát, a že je i budoucnost, o níž je důvod se strachovat. Nyní se jeho hříchem poznamenaný život blížil ke konci. Sténavým hlasem dodal: **Lukáš 23,41** „**A my**

spravedlivě, neboť dostáváme, co si zasluhujeme za své skutky, ale tento nic zlého neudělal.“ (srv. TV 481.2)

There is no question now. There are no doubts, no reproaches. When condemned for his crime, the thief had become hopeless and despairing; but strange, tender thoughts now spring up. He calls to mind all he has heard of Jesus, how He has healed the sick and pardoned sin. He has heard the words of those who believed in Jesus and followed Him weeping. He has seen and read the title above the Saviour's head. He has heard the passers-by repeat it, some with grieved, quivering lips, others with jesting and mockery. The Holy Spirit illuminates his mind, and little by little the chain of evidence is joined together. In Jesus, bruised, mocked, and hanging upon the cross, he sees the Lamb of God, that taketh away the sin of the world. Hope is mingled with anguish in his voice as the helpless, dying soul casts himself upon a dying Saviour. "Lord, remember me," he cries, "when Thou comest into Thy kingdom." DA 750.1

DA – Touha věků 750.1 Už se na nic neptal. Nepochyboval a nic nenamítal. Po vynesení rozsudku ztratil naději a zmocnilo se jej zoufalství. Nyní se objevily zvláštní, láskyplné myšlenky. Vzpomněl si na vše, co o Ježíši slyšel, na to, jak Spasitel uzdravoval nemocné a odpouštěl hříchy. Vyslechl svědectví lidí, kteří v Ježíše uvěřili a s pláčem šli za Ním na popraviště. Viděl nápis nad Kristovou hlavou. Všiml si, že někteří kolemjdoucí četli napsaná slova se zármutkem, jiní s výsměchem a pohrdáním. Duch svatý osvětlil jeho mysl a postupně pospojoval jednotlivé články řetězce důkazů dohromady. Nakonec zločinec poznal ve zmučeném, ukřižovaném a vysmívaném Ježíši Božího Beránka, který snímá hřích světa. V jeho hlase se mísila naděje i úzkost. Zcela bezmocný umírající hříšník se obrátil k umírajícímu Spasiteli a zvolal: **Lukáš 23,42** „Ježíši, vzpomeň si na mne, až přijdeš do svého království.“ (srv. TV 481.3)

Quickly the answer came. Soft and melodious the tone, full of love, compassion, and power the words: Verily I say unto thee today, Thou shalt be with Me in paradise. DA 750.2

DA – Touha věků 750.2 Odpověď dostal okamžitě. Tichým a melodickým tónem, slovy plnými lásky, soucitu a moci mu Kristus odpověděl: **Lukáš 23,43** „Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji.“ (srv. TV 482.1)

For long hours of agony, reviling and mockery have fallen upon the ears of Jesus. As He hangs upon the cross, there floats up to Him still the sound of jeers and curses. With longing heart He has listened for some expression of faith from His disciples. He has heard only the mournful words, "We trusted that it had been He which should have redeemed Israel." How grateful then to the Saviour was the utterance of faith and love from the dying thief! While the leading Jews deny Him, and even the disciples doubt His divinity, the poor thief, upon the brink of eternity, calls Jesus Lord. Many were ready to call Him Lord when He wrought miracles, and after He had risen from the grave; but none acknowledged Him as He hung dying upon the cross save the penitent thief who was saved at the eleventh hour. DA 750.3

DA – Touha věků 750.3 Celé dlouhé hodiny smrtelného zápasu doléhaly k Ježíšovu sluchu jen samé nadávky a výsměch. Dokonce i na kříži musel poslouchat jízlivé urážky a proklínání. S touhou čekal, zda nezaslechne nějaký projev víry od svých učedníků. Ozvala se však jen slova plná zklamání: **Lukáš 24,21** „My jsme však doufali, že on je ten, který má vykoupit Izrael.“ Jak moc Ježíše potěšil projev víry a lásky z úst umírajícího zločince. Přední muži Izraele Jej odmítli, dokonce i učedníci ovládli pochybnosti o Jeho božství, a ubohý lotr na prahu smrti činil pokání a nazval Ježíše Pánem. Mnozí Ho tak rádi oslovovali v době, kdy konal zázraky, a potom když vstal z mrtvých. Když však umíral na kříži, nikdo, kromě lotra zachráněného v poslední chvíli, se k Němu nehlásil. (srv. TV 482.2)

The bystanders caught the words as the thief called Jesus Lord. The tone of the repentant man arrested their attention. Those who at the foot of the cross had been quarreling over Christ's garments, and casting lots upon His vesture, stopped to listen. Their angry tones were hushed. With bated breath they looked upon Christ, and waited for the response from those dying lips. DA 751.1

DA – Touha věků 751.1 Lidé, kteří stáli pod křížem, zaslechli, jak umírající zločinec nazval Ježíše Pánem. Hlas člověka činícího pokání upoutal jejich pozornost. I vojáci, kteří se pod křížem dohadovali a losovali o Kristův oděv, zbystřili sluch. Přestali se přít. Se zatajeným dechem hleděli na umírajícího Krista a čekali na odpověď. (srv. TV 482.3)

As He spoke the words of promise, the dark cloud that seemed to enshroud the cross was pierced by a bright and living light. To the penitent thief came the perfect peace of acceptance with God. Christ in His humiliation was glorified. He who in all other eyes appeared to be conquered was a Conqueror. He was acknowledged as the Sin Bearer. Men may exercise power over His human body. They may pierce the holy temples with the crown of thorns. They may strip from Him His raiment, and quarrel over its division. But they cannot rob Him of His power to forgive sins. In dying He bears testimony to His own divinity and to the glory of the Father. His ear is not heavy that it cannot hear, neither His arm shortened that it cannot save. It is His royal right to save unto the uttermost all who come unto God by Him. DA 751.2

DA – Touha věků 751.2 Když Ježíš vyřkl své zaslíbení, proniklo ponurým mrakem, který jako by zahaloval kříž, jasné a zářivé světlo. Zločinec litoval svých hříchů, byl přijat Bohem a jeho srdce naplnil pokoj. Kristus byl oslaven ve svém ponížení. Ten, který se všem okolo zdál být poražen, byl Vítězem. Byl uznán jako Ten, kdo na sebe vzal lidské hříchy. Lidé se mohou zmocnit Jeho těla. Mohou Mu rozdrásat spánky trnovou korunou. Mohou z Něho strhnout roucho a hádat se o ně. Nemohou však Ježíše připravit o moc odpouštět hříchy. Svou smrtí potvrzuje své božství a svědčí o Otcově slávě. Vždy je ochoten vyslyšet a zachránit. Jeho královskou pravomocí je zachránit všechny, kdo skrze Něj přicházejí k Bohu. (srv. TV 482.4)

I say unto thee today, Thou shalt be with Me in Paradise. Christ did not promise that the thief should be with Him in Paradise that day. He Himself did not go that day to Paradise. He slept in the tomb, and on the morning of the resurrection He said, "I am not yet ascended to My Father." John 20:17. But on the day of the crucifixion, the day of apparent defeat and darkness, the promise was given. "Today" while dying upon the cross as a malefactor, Christ assures the poor sinner, Thou shalt be with Me in Paradise. DA 751.3

DA – Touha věků 751.3 „Amen, pravím ti dnes, budeš se mnou v ráji.“ Kristus neslibil lotrovi, že s ním bude v ráji ještě týž den. Ani On sám ten den do ráje nešel. Odpočíval v hrobě a ráno po vzkříšení řekl: **Jan 20,17** „*Nedotýkej se mne, neboť jsem ještě nevystoupil ke [svému] Otci.*“ Zaslíbení však vyslovil v den ukřížování, ve chvíli zdánlivé porážky a beznaděje. „Dnes“, tedy v den potupné smrti na kříži, Kristus ujišťuje ubohého hříšníka: „Budeš se mnou v ráji.“ (srv. TV 482.5)

The thieves crucified with Jesus were placed "on either side one, and Jesus in the midst." This was done by the direction of the priests and rulers. Christ's position between the thieves was to indicate that He was the greatest criminal of the three. Thus was fulfilled the scripture, "He was numbered with the transgressors." Isaiah 53:12. But the full meaning of their act the priests did not see. As Jesus, crucified with the thieves, was placed "in the midst," so His cross was placed in the midst of a world lying in sin. And the words of pardon spoken to the penitent thief kindled a light that will shine to the earth's remotest bounds. DA 751.4

DA – Touha věků 751.4 Na příkaz kněží a předních mužů ukřižovali zločince **Jan 19,18** „*dva po obou stranách; Ježíše uprostřed.*“ Ježíšovo místo mezi oběma zločinci mělo zdůraznit, že On je zločincem největším. Naplnilo se tak Písmo: **Izajáš 53,12** „*Byl započten mezi přestupníky.*“ Kněží však význam svého činu nechápali. Tak jako byl Kristus ukřižován „uprostřed“ zločinců, stál Jeho kříž „uprostřed“ hříšného světa. Odpustil lotrovi, který činil pokání, a Jeho slova rozžehla světlo, jež pronikne i do nejvzdálenějších končin země. (srv. TV 482.6)